

ДІДКОВСЬКИЙ Володимир Остапович (11. 08. 1896, м. Кременчук, нині Полтав. обл. — 26. 01. 1983, м. Новосибірськ, РФ) — співак (драматичний тенор), педагог. Закін. Харків. консерваторію (1924; кл. [В. Лемінської](#)). Відтоді — соліст Харків., 1928–32 — Київ. опер, 1932–44 — Великого театру в Москві, 1944–45 — Ленінгр. (нині С.-Петербург), 1945–46 — Казах., 1947–48 — Харків., 1948–52 — Сталін. (нині Донецьк) театрів опери та балету, 1953–60 — Дагестан. філармонії (РФ);

1960–64 — викладач Львів. консерваторії; 1964–79 вів клас сольного співу в Новосибір. консерваторії. Серед учнів — засл. арт. РФ В. Алексєєв та нар. арт. Татар. АРСР Ю. Борисенко. Володів приєм. голосом оксамитового тембру широкого діапазону з густим нижнім і міцним серед. регістрами. Його виконання відзначалося високою вокал. та сценіч. культурою, емоційністю, темпераментом. Автор дослідж. з питань вокал. педагогіки та спогадів про укр. співаків.

Основні партії

Андрій («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського), Петро, Вакула, Андрій («Наталка Полтавка», «Різдвяна ніч», «Тарас Бульба» М. Лисенка), Богун («Богдан Хмельницький» К. Данькевича), Максим («Золотий обруч» Б. Лятошинського), Петро («Яблуневий полон» О. Чишка), Собінін («Життя за царя» М. Глінки), Отелло, Радамес, Манріко («Отелло», «Аїда», «Трубадур» Дж. Верді), Герман, Андрій, Княжич («Пікова дама», «Мазепа», «Чародійка» П. Чайковського), Каварадоссі («Тоска» Дж. Пуччіні).

Рекомендована література

1. Українські співаки у спогадах сучасників. К.; Л.; Нью-Йорк, 2003.
[І. М. Лисенко](#), [В. В. Ромм](#)

Бібліографічний опис:

Дідковський Володимир Остапович / І. М. Лисенко, В. В. Ромм // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26410>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).